

[Kirsten Jacobsen.]

ven mindre skadelig og vil gøre den mindre kostbar. Jeg synes, man burde have medvirket på det punkt, selv om man ved tredjebehandlingen vil stemme imod.

Wilhelm (VS):

Må jeg først sige til boligministeren, at der er intet selvmodsigende i vor argumentation. Vi har påvist, at dette efter al sandsynlighed er en overskudsforretning, og det synes vi heller ikke der er noget forkert i, vi må bare konstatere, at hvis blot 20 pct. af beløbet går til lønninger til folk, der ellers ville oppebære arbejdsløshedsunderstøttelse, så er der ifølge vores beregninger — boligministeriets ligger en lille smule højere og siger måske 23-24 pct. af beløbet — balance fra statens synspunkt, så er der ingen nettoudgift ved ordningen. Det synes vi da er i orden, og det synes vi taler for at man udvider rammen.

Det er den ene ting. Den anden ting er uenigheden om, hvor megen beskæftigelse dette vil give anledning til. Nu siger boligministeren — og jeg beklager, jeg ikke har hørt det i udvalget — at man ærligt har lagt frem, at det vil give beskæftigelse til 8.000-10.000 håndværkere i byggesektoren i direkte effekt, foruden hvad der vil følge af indirekte beskæftigelse som følge af loven. Ja, jeg ved ikke, hvordan boligministeren kan belægge de tal, for når vi har et svar fra boligministeriet på et spørgsmål om, hvor meget det vil betyde besparet arbejdsløshedsunderstøttelse, hvor der udtrykkelig står, at det kan man ikke angive, men under forudsætning af en fuld merbeskæftigelse svarende til tilskuddet — og det er en helt teoretisk forudsætning, som boligministeriet selv gør opmærksom på, at dette altså giver nogle maksimumstal — kan man regne med en besparelse i arbejdsløshedsdagpenge, på 300 mill. kr. Ja men 300 mill. kr. i arbejdsløshedsdagpenge kan nu aldrig svare til beskæftigelse for 8.000-10.000, endsige 25.000 arbejdere. Det kan maksimalt med en årlig understøttelse på 52.000 kr., er den vist, rundt regnet svare til merbeskæftigelse af knap 6.000 arbejdere, og de er ikke alle sammen bygningsarbejdere. Så der er overhovedet ingen sammenhæng mellem de ting.

Til hr. Henning Philipsen vil jeg sige: jeg forstår ikke jeres holdning til ændringsfor-

slag nr. 2, som vi har stillet, om at åbne beløbsrammen fra de 300 mill. kr. Jeg tror, I skulle kigge på det igen, for så vidt jeg kunne høre, var det slet og ret en misforståelse. Det lød, som om hr. Henning Philipsen mente, at man nu skulle til at overveje igen, om der var grund til det, før man overhovedet åbnede. Det er ikke sådan der står, der står modsat, at denne lov fungerer, indtil boligministeren i samråd med boligudvalget finder ud af, at det ikke længere tjener noget nødvendigt beskæftigelsesmæssigt formål. Så der er altså tale om at åbne i stedet for at begrænse sig på forhånd til de 300 mill. kr.

Jeg forstår, at man gerne vil være med til at prioritere, hvis det er nødvendigt, de arbejdsintensive projekter fremfor de materialeintensive projekter, altså forslag 13, og det er da i orden, og at man vil undlade at stemme til spørgsmålet om at formidle kontakt mellem lejerne og arbejdsløse bygningsarbejdere og arkitekter for at få stablet fornuftige forbedringsprojekter på benene; det må jo blive SF's sag.

Til den kommunistiske ordfører vil jeg sige, at der var måske ikke grund til at være så positiv over for VS' ændringsforslag, hvis man virkelig troede på det dér med, at der, som hr. Kaj Hansen sagde, er beskæftigelse til mange tusinde bygningsarbejdere. Men det er der ikke i dette her, det tror vi ikke på, og det synes vi også I skulle finde ud af; det er der rent faktisk ikke. Det er en meget, meget begrænset beskæftigelseseffekt, der ligger i det, hvis beløbsrammen stadig væk skal være 300 mill. kr. Derfor vil jeg også opfordre den kommunistiske gruppe til igen at kigge på, om ikke man skulle være med til og i hvert fald stemme for at åbne den beløbsramme.

At det også skulle gælde enfamiliehuse: det er ikke principielt, vi har noget imod det, men når alle er enige om, at beløbsrammen let vil blive brugt, hvorfor skal man så inddrage disse enkeltprojekter, hvor den enkelte tildeling er af størrelsesordenen 2.000 kr. eller 3.000 kr. maksimalt, sammenholdt med det administrative besvær, der er forbundet med på så lille en støttehistorie at lave en vurdering af ansøgningen, en prioritering af denne ansøgning i forhold til andre, en bedømmelse af bilagene, en regnskabskontrol og til sidst, hvis der virkelig